

॥ ७ ॥ विप्रकृताः कृतविरोधाः शालावृकवत् जिघांसुर्मेनमेव विंदति आश्रयं तिकपटेन हंतुं प्राप्त्यर्थस्य विदते हूपं आर्षोवचनव्यत्ययः ॥ ८ ॥ १० ॥ दस्युभिः दस्युप्रायैरमाल्यैः अत्यन्तापन्नस्य वनस्थान्नस्य वोऽपि कार्यकरा इत्याह दस्युनामिति ॥ ११ ॥ तेष्वपि सत्येन मादेवन च स्थेयमित्याह एकांततइति ॥ १२ ॥ १३ ॥ जनः प्राकृतः अलं पर्याप्तं युक्तमित्यर्थः ॥ १४ ॥ सद्भिर्दस्युभिः परादानं परस्वहरणमपि कृतं अहिंसाभावति तथा वक्ष्ये इति शेषः ॥ १५ ॥ तदेवाह अयुध्यमानस्येति निःशेषकरणं सर्वहरणं ॥ १६ ॥ स्त्रियाः कन्यायाः मोषश्चौर्यं दारामर्षस्य प्रागुक्तेः पतिस्थानं ग्रामादीनां क्रम्यतस्तत्तिलेनावस्था नं आत्यंतिकपरवृत्तिनिरोधान् संश्लेषंसद्योऽविभागेन दूषणं ॥ १७ ॥ ये मानवाः निःशेषीकृतास्तेऽस्य दस्योर्विश्वासायाभिसं दधेते दस्युना सह विश्वासः कर्तव्य इति व्यवस्यंति ततश्च विश्वासे जाते दस्योः स्था

श्रियोहि कारणाद्राजासत्क्रियां लभते परां ॥ सास्यगृहतिपापानि वासोगुह्यामिव स्त्रियाः ॥ ७ ॥ ऋद्धिमस्यानुतप्यंते पुराविप्रकृतानराः ॥ शालावृका इवाजसं जिघांसुर्मेव विंदति ॥ ८ ॥ ईदृशस्य कुतोरान्नः सुखं भवति भारत ॥ उद्यच्छेदे वननमेदुधमोत्थेव पौरुषं ॥ ९ ॥ अथापर्वणि भज्ये तननमेतेह कस्यचित् ॥ अथारण्यं समाश्रित्य चरेन्मृगणैः सह ॥ १० ॥ नत्वेवोद्भिन्नमया दैर्दस्युभिः सहितश्चेत् ॥ दस्युनां सुलभासेनारौद्रकर्मसु भारत ॥ ११ ॥ एकांततोत्थमया दास्यवोप्यद्विजते जनः ॥ दस्यवोप्यभिशंकते निरनुक्रोशकारिणः ॥ १२ ॥ स्थापयेदेवमया दांजनचित्तप्रसादिनीं ॥ अल्पेप्यर्थे च मया दांलोकं भवति पूजिता ॥ १३ ॥ नायं लोकोऽस्ति न पर इति व्यवसितो जनः ॥ नालंगंतुं हि विश्वासं नास्ति केभ्यः शंकिते ॥ १४ ॥ यथासद्भिः परादानमहिंसा दस्युभिः कृता ॥ अनुरज्यंति भूतानि समयदिषु दस्युषु ॥ १५ ॥ अयुध्यमानस्य वधो दारामर्षः कृतघ्नता ॥ ब्रह्मवित्तस्य चादानं निःशेषकरणं तथा ॥ १६ ॥ स्त्रियामोषः पतिस्थानं दस्युष्वेतद्दिगर्हितं ॥ संश्लेषं च परस्त्रीभिर्दस्युरेतानि वर्जयेत् ॥ १७ ॥ अभिसंदधेते ये च विश्वासायास्यमानवाः ॥ अशेषमेवोपलभ्य कुर्वतीति विनिश्चयः ॥ १८ ॥ तस्मात्स शेषं कर्तव्यं स्वाधीनमपि दस्युभिः ॥ नवलस्योहमस्मीति नृशंसानि समाचरेत् ॥ १९ ॥ सशेषकारिणस्तत्र शेषं पश्यंति सर्वशः ॥ निःशेषकारिणो नित्यं निःशेषकरणाद्भयं ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशां० आपद्धर्म० त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ७३ ॥ भीष्म उवाच अत्र धर्मानुवचनं कीर्तयंति पुराविदः ॥

प्रत्यक्षावेव धर्मार्थौ स त्रियस्य विजानतः ॥ १॥

नादिकमुपलभ्य अशेषं दस्योरपि निःशेषं धनं संतानादिकं कुर्वति ॥ १८ ॥ यस्मादेवं तस्मात्स शेषमेव परलुपनं कर्तव्यं ॥ १९ ॥ यो यथा करोति तथैव प्रजाः कुर्वतीत्याह सशेषेति ॥ २० ॥ इति शांतिपर्वणि आ० नैलकंठीये भा० त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ७३ ॥ अत्रेति भृत्यक्षौद्रः स्वस्य कारणं सर्वस्वादानमपि दुःस्वस्य कारणं तेन विधर्मः ॥ १३ ॥